

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. K.

przeciwko: (...) S. A. w W.

o zapłatę kwoty 4.022,90 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.810,94 zł (dwa tysiące osiemset dziewięć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20.06.2012 r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 974,28 zł tytułem kosztów postępowania po stosunkowym ich rozdzieleniu.

UZASADNIENIE

M. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w pozwie skierowanym przeciwko **(...) S.A. w W.** wniósł o zasądzenie kwoty 4022,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20.06.2012 r. do dnia zapłaty, kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 09.03.2012 r. uszkodzeniu uległo zawieszenie samochodu osobowego powoda S. (...) nr rej. (...) wskutek złego stanu nawierzchni drogi. Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi w ramach umowy autocasco. Samochód był wykorzystywany przez powoda w działalności gospodarczej. Naprawa została przeprowadzona w warsztacie (...) w K. i po jej ukończeniu wystawiono fakturę dnia 22.03.2012 r. na kwotę 5615,01 zł brutto. Wymieniono dwa amortyzatory tylnego zawieszenia. Pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 1591,51 zł. W toku dalszej korespondencji pomiędzy stronami stwierdziła, że zasadne było odszkodowanie tylko za jeden amortyzator ponieważ tylko jeden uległ uszkodzeniu. Powód podał, że konieczna była wymiana dwóch amortyzatorów i kwota dochodzona pozwem stanowi różnicę pomiędzy kwotą pełnych kosztów naprawy z w/w faktury a dotychczas wypłaconym odszkodowaniem.

Strona pozwana w **odpowiedzi na pozew** (k.39) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznała, że w ramach umowy ubezpieczenia auto-casco ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia drogowego z dnia 09.03.2012 r. w którym uszkodzeniu uległ pojazd S. (...). W toku postępowania likwidacyjnego pozwana ustaliła zakres uszkodzeń pojazdu i kwotę odszkodowania na 1.591,51 zł uznając, że uszkodzeniu uległ tylko jeden amortyzator i tylko jeden należało wymienić.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami.

(bezsporne, wydruki z CEIDG i KRS k.35,43-49)

Bezsporny między stronami był fakt uszkodzenia w dniu 08.03.2012 r. pojazdu marki S. (...) nr rej. (...). Uszkodzeniu uległo zawieszenie pojazdu.

Bezsporny był również fakt ponoszenia przez stronę pozwaną w ramach umowy ubezpieczenia auto-casco odpowiedzialności za skutki tegoż zdarzenia drogowego.

Ponadto bezspornie po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała łącznie odszkodowanie w wysokości 1591,51 zł.

Naprawa została przeprowadzona w warsztacie (...) w K. i po jej ukończeniu wystawiono fakturę dnia 22.03.2012 r. na kwotę 5615,01 zł brutto. Została ona przesłana stronie pozwanej. W trakcie naprawy najpierw wymieniono jeden amortyzator, a po przeprowadzeniu testu tłumienia drgań okazało się, że konieczna i uzasadniona technologicznie jest również wymiana drugiego amortyzatora albowiem różnica w tłumieniu drgań pomiędzy amortyzatorami prawym i lewym przekraczała 20%.

Zgodnie z zasadami diagnozowania amortyzatorów, analizy uzyskanych wyników wraz z kryteriami stanowiącymi warunki uznania sprawności technicznej amortyzatorów i dopuszczenia pojazdów do ruchu dopuszczalna różnica skuteczności tłumienia lewego i prawego amortyzatora na tej samej osi nie powinna przekraczać 20%.

Koszty naprawy uszkodzeń samochodu marki S. (...) nr rej. (...) powstałych w następstwie zdarzenia drogowego z dnia 09.02.2012 r. wynosiły w dniu zdarzenia 4.402,45 zł brutto.

(polisa ubezpieczeniowa wraz z owu k.11-24, dokument sprzedaży k. 25, potwierdzenie przelewu k.27, pismo powoda k.26, pisma pozwanej k.31-34, akta szkodowe k.50-88, zeznania świadka Ł. P. k. 122v-123, opinia biegłego k. 128-141)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Powód w tym zakresie dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów, zeznań świadka i opinii biegłego zasadność swojego roszczenia. Wypełnił zatem nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaferowane przez powoda były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności, zresztą nie czyniła tego również pozwana. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie. W zakresie oceny wiarygodności dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego Sąd stoi na stanowisku, iż należało jej przydać walor wiarygodności. Biegły dokonał zdaniem Sądu rzetelnej analizy całego stanu faktycznego sprawy (w tym akt szkodowych pozwanej), poczynił klarowne spostrzeżenia w zakresie zaistniałych podczas zdarzenia drogowego uszkodzeń pojazdu. Istotne przy tym jest, że strony nie wniosły żadnych zastrzeżeń do opinii biegłego.

Pozwana nie kwestionowała co do zasady swojej odpowiedzialności za szkodę spowodowaną zdarzeniem drogowym wynikającej z umowy ubezpieczenia auto-casco. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Natomiast paragraf 2 powyższego przepisu stanowi, iż świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Kwestią sporną pozostawała więc wysokość odszkodowania. Pozwana wypłaciła tym tytułem 1591,51 zł, natomiast powód domagał się dalszej kwoty 4022,90 zł brutto.

Sąd miał na uwadze, że umowa ubezpieczenia (a w szczególności auto-casco) pełni funkcję ochronną i przy wykładni jej postanowień, jak również postanowień wzorca umowy ustalonego przez ubezpieczyciela, nie można tracić z pola widzenia ich zasadniczego celu. Innymi słowy, postanowienia umowy i postanowienia owu nie powinny być interpretowane w sposób oderwany od ich natury i funkcji. Skoro zatem umowa ubezpieczenia AC ma zabezpieczać uprawnionego przed szkodą, czyli ma pełnić funkcję ochronną, to przy dokonywaniu wykładni zarówno postanowień umowy, jak i postanowień wzorca umowy ich zasadniczy cel oraz funkcja powinny być koniecznie uwzględniane. Stanowisko przeciwne pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z funkcją umowy ubezpieczenia autocasco (vide : wyroki SN z dnia 08.12.2005 r. II CK 305/05, 09.10.2002 r. IV CKN 1421/00).

Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, iż konieczna była wymiana dwóch amortyzatorów w pojeździe S. (...). Uzasadnione to było faktem, iż po wymianie uszkodzonego amortyzatora na nowy różnica w tłumieniu drgań pomiędzy amortyzatorami prawym i lewym przekraczała 20%. Jak zaś jednoznacznie wskazywał biegły zgodnie z zasadami diagnozowania amortyzatorów, analizy uzyskanych wyników wraz z kryteriami stanowiącymi warunki uznania sprawności technicznej amortyzatorów i dopuszczenia pojazdów do ruchu dopuszczalna różnica skuteczności tłumienia lewego i prawego amortyzatora na tej samej osi nie powinna przekraczać 20%.

Sąd przyjął więc zgodnie z obliczeniami biegłego, że koszty naprawy uszkodzeń samochodu marki S. (...) nr rej. (...) powstałych w następstwie zdarzenia drogowego z dnia 09.02.2012 r. wynosiły w dniu zdarzenia 4.402,45 zł. Jest to kwota brutto ponieważ strony łączyła umowa ubezpieczenia autocasco, zaś pozwana nie podnosiła zarzutów co do żądania powoda w kwocie brutto. W ocenie Sądu wiarygodnym dowodem na rzeczywistą wysokość kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu nie mogła być faktura VAT z dnia 22.03.2012 r. na kwotę 5615,01 zł brutto albowiem jest to dokument prywatny (art. 245 k.p.c.). Zatem od kwoty 4022,90 zł brutto ustalonej prawidłowo przez biegłego należało odjąć sumę dotychczas wypłaconego odszkodowania (1591,51 zł) co dawało wynik 2.810,94 zł. Kwotę tę należało zasądzić w punkcie I wyroku, zaś dalej idące powództwo oddalić.

Sąd zasądził odsetki ustawowe na podstawie dyspozycji art. 481,482 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł na dyspozycji art. 100 k.p.c. stanowiącego o stosunkowym rozdzieleniu kosztów procesu. Zważyć zatem należało, że powód domagał się zapłaty kwoty 4.022,90 zł, zaś zasądzono od strony pozwanej sumę 2.810,94 zł. Biorąc pod uwagę kwotę żadaną oraz zasądzoną Sąd stwierdził, iż powód w 69,87 % wygrał niniejszy spór sądowy, zaś pozwana w 30,13%. Wynik procentowy należało więc odnieść do kosztów poniesionych przez strony. Sąd miał na uwadze, że powód poniósł łączne koszty w kwocie 1.660,51 zł (202 zł opłata od pozwu, 17 zł opłata skarbową od przedłożenia odpisu pełnomocnictwa, 600 zł wynagrodzenie pełnomocnika procesowego, 841,51 zł wynagrodzenie biegłego), natomiast strona pozwana poniosła koszty w kwocie 617,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Pomnożywszy owe koszty stron przez ich procentowe wygrane tzn. 1.660,51 zł x 69,87 % oraz 617,00 zł x 30,13% Sąd uzyskał odpowiednio wyniki 1160,19 zł i 185,91 zł. Ich różnica stanowiła kwotę 974,28 zł i należało zasądzić ją od pozwanej na rzecz powoda – co odzwierciedla punkt III wyroku.